

INHOUD

- 3 Een draaimolentje en een looprek
- 5 Van de voorzitter
- 7 Rectificatie
- 7 Seniorencafé
- 8 Vesperviering 6 december
- 8 Kerststallenexpositie 2016
- 10 Hof der Verbeelding
- 12 Laatste koffieochtend
- 12 Klaverjassen 11 november 2016
- 13 16 december – Ensemble Lumaka
- 14 Hofnieuws per post
- 14 Kort verslag van een aantal avonden
- 15 Bezinning
- 16 Huis van de gemeente
- 18 Kerstloterij 2016
- 18 Personalia
- 23 Colofon
- 24 Liturgiekalender

Het komende nummer van HOFNIEUWS zal verschijnen op:
woensdag 25 januari 2017

Kopij voor dit nummer dient u in te leveren vóór:
maandag 9 januari 2017

Kerkbijdragen:

t.n.v. RK Kerkbestuur Parochie HH Martelaren van Gorcum
Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam.

IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88

Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk
Bankrekeningnummer: **IBAN NL 51 RABO 0334 4428 18**

EEN DRAAIMOLENTJE EN EEN LOOPREK

Terwijl ik dit schrijf vallen op Oost Aleppo de bommen. Het slot-offensief van Rusland en de Syrische regering is begonnen.

Rusland heeft oorlogsschepen voor de kust gelegd van waaraf de vliegtuigen vertrekken. Op twitter vond ik een meisje van 7 jaar, Bana Alabed. Samen met haar moeder twittert ze uit Oost Aleppo. Bij een foto van haar staat: 'Dag. Ik ben aan het lezen. Om de oorlog te vergeten.' En een andere: 'Dag vrienden. Vandaag kon ik geen video opnemen, omdat ik heel bang was. Vijf bommen vielen vlak bij ons huis. Dank aan iedereen die voor ons bidt. Vannacht slapen we in angst.'

Ik blijf het heel moeilijk vinden dat dit gebeurt, dat de wereld toekijkt en dat het niet te stoppen is. Inderdaad, bidden is het enige dat wij kunnen. En toch ook: ons niet uit het veld laten slaan.

Met Kerstmis verlangen we tegen de klippen op, zingen we van vrede, van 'vrede op aarde voor alle mensen in wie God welbehagen heeft'. Met Kerstmis klinken nog de woorden van de Advent. In die vier weken van hopen en verwachten, kijken we uit naar een nieuwe wereld die komen zal; een Messias die aan de wereld recht zal brengen. Vanuit de ellende en de onzekerheid in de wereld van nu wordt ons een visioen gegeven dat het eens beter zal zijn; en dat er een Emmanuel, een 'God-met-ons' is, die ons de kracht geeft te geloven dat het eens zo zal zijn.

'Huis van Jakob, kom, laat ons wandelen in het licht van de Heer', zei Jesaja op de eerste Advent. Steeds gaat het om Hem-die-komen-gaat; 'de twijg die aan de stronk van Isaï ontspruiten zal'; "Gerechtigheid wordt de gordel om zijn heupen, onkreukbaarheid de band om zijn lenden. Dan huist de wolf bij het lam, vlijt de panter zich neer naast het geitje". En ook de psalmen die voor die zondagen zijn uitgekozen spreken hun woordje mee.

Psalm 72: "Rechtvaardigheid zal in zijn dagen ontbloeien, regeren zal hij van zee tot zee, vanaf de Rivier tot de grens van de aarde."

Psalm 146: "De Heer doet altijd zijn woord gestand, verdrukten verschaft Hij recht. De Heer geeft brood aan wie honger heeft, gevangenen geeft Hij de vrijheid."

Hebben wij meer dan deze woorden en ons gebed om de tijden te trotseren? Is niet, ook in onze tijd, juist in deze woorden, in dit visioen, dat kracht en troost te vinden zijn? Zoals iemand het zij: "Kleumend staan we naast de kribbe. We zoeken warmte. Want wat

kan een mens het koud krijgen. Verkleumd tot op het bot. Dat is de kou van onze wereld, de kou van ons bestaan, de kou van de krantenkoppen.

De enige manier om weer een beetje warm te worden is zelf opnieuw even kind te mogen zijn.” En kind wordt je door de vertedering die een pasgeboren baby bij ons oproept. De vertedering die er was in die kerstnacht bij hen die toen, in die dagen, over de rand van de kribbe mochten kijken.

Bij ons, die in deze dagen de kerk opzoeken en in de warmte van dat gebouw over die rand heen kijken en ervaren hoe goed het is om met elkaar die warmte en dat visioen te delen.

Even lijkt de wereld dan heel ver weg. Helaas nooit voor lang. Het liefst willen wij wegdrücken het besef van de weg die dit kind zal gaan. Hij wordt een visionair teken voor velen maar zal ook het kruis moeten dragen. De laatste regel van een oud kerstlied herinnert ons daaraan: ‘zijn wieg was een kribbe, zijn troon was een kruis’.

Er is een schilderij van Jeroen Bosch geschilderd, dat heet ‘Jezus, die zijn kruis draagt’. Daar zijn er in die tijd wel meer van geschilderd. Maar dit schilderij heeft op de achterkant een medaillon van een naakt jongetje, een peuter nog, die leert lopen. De linkerhand van het naakte jongetje steunt op een looprek. In zijn rechterhand houdt hij een draaimolentje vast, een ernstige uitdrukking ligt op zijn gezichtje. Rond 1500 kende men de symbolen veel meer dan wij nu, maar men ziet het molentje als een verwijzing naar het kruis en het looprekje wordt geïnterpreteerd als verwijzend naar de moeilijke weg die dit kleine Christuskind in zijn leven moest gaan.

Zo gaat een ieder door het leven. Met zijn eigen draaimolentje, zijn eigen kruis, zijn eigen looprek. Laten wij vasthouden aan dat visioen van liefde, van dat het eens, ooit, anders zal zijn. Laten wij bidden voor deze wereld die op dit moment zoveel pijn en zoveel onzekerheid in zich draagt. En laten we vooral niet vergeten onze pijn af en toe met een ander te delen, een ander bij je binnen te laten, opdat er ruimte ontstaat voor zachtheid, troost en liefde.

Dàt zoeken wij in de dagen van Kerstmis. Kinderen als Bala Alabed mogen wij nooit vergeten; zij geeft een naam aan al die kinderen die ergens in deze wereld de dood vinden door de harteloosheid van de mens. Daar tegenin schreeuwen wij het uit met deze kerst. Zoals degene schreef die mij het beeld van molentje en looprek aanreikte: Mens, durf te leven in het warme licht van jouw God.

Mens, durf te leven voor het aangezicht van jouw naaste.

Mens, durf – doorheen de strijd met jezelf – vrede en diepe voldoening te vinden in je naaste, in jezelf, in de God van mildheid en trouw.” Dat de kanonnen eens mogen zwijgen; het visioen van Kerst eens waar moge worden!

Coen van Loon, diaken

Kerststress?

De Kerstman roept niet voor niets
“ho, ho, ho!”

Loesje

VAN DE VOORZITTER

Als u deze uitgave ontvangt, zal net de bijeenkomst van de Parochievergadering zijn geweest. De Parochievergadering is een kerkrechtelijk instituut dat als taak heeft het parochiebestuur en de pastoor te adviseren. Het parochiebestuur evenals het Bisdom kan niet om de Parochievergadering (PV) heen als het gaat om belangrijke beslissingen die de parochie aangaan. Twee keer per jaar komt de PV samen en in juni is er een gezamenlijk uitstapje.

Deze vergaderingen zijn openbaar, alleen de leden (vertegenwoordigers van de diverse commissies) welke door het Bisdom zijn benoemd hebben officieel stemrecht. Als u onderwerpen aan de orde wil stellen of meer wilt weten over wat er bestuurlijk speelt, schroom niet en meldt u aan om bij de eerstvolgende PV-bijeenkomst aanwezig te zijn.

Onderwerp van de PV-bijeenkomst in het najaar is de begroting voor het nieuwe jaar in dit geval dus 2017. Om u alvast inzicht te geven kan ik u melden dat de parochie gecombineerd met de stichting beheer er financieel redelijk voor staat. Met de verhuur van de pastorie zijn er sinds dit jaar eindelijk voldoende inkomsten om zowel het onderhoud en de energierekening van de gebouwen te betalen. Eindelijk hoeft de parochie niet langer in te teren op haar vermogen.

Om de toekomst financieel zeker te stellen hebben wij als bestuur voor een beleid gekozen waarbij zowel het kerk/pastoriegebouw als de parochie haar eigen kosten dienen te dekken. Door de teruglopende parochiebijdragen wordt dit voor de parochie echter steeds moeilijker. Op dit moment dekken de inkomsten alleen nog maar de kosten van de voorgangers en de bijdrage aan het Bisdome. Kosten van de erediensten en koren worden evenwel niet meer gedekt.

De vraag is wat betekent dit voor de toekomst? Een ding is duidelijk als de geloofsgemeenschap u aan het hart gaat dan is uw financiële bijdrage onontbeerlijk. Vergelijk het met een lidmaatschap van een vereniging, waar men als lid ook elk jaar de contributie voor betaalt. Bij een parochie is het betalen van een lidmaatschap niet verplicht. Echter als u de financiële mogelijkheid hebt, neem dan deel aan de kerkbalans 2017 en draag zo bij aan de instandhouding van onze parochie.

Ter afsluiting vraag ik uw aandacht voor project 2017. Inmiddels worden de contouren duidelijk van het feest ter herdenking van 150 jaar heilig verklaring van de Martelaren van Gorcum dat op 9 juli 2017 plaats vindt. In aanloop daarvan worden diverse activiteiten georganiseerd om met elkaar en met anderen de dialoog aan te gaan. Tijdens de parochie-inspiratiedag afgelopen juli bleek er behoefte om meer met elkaar in gesprek te komen over de (geloofs)thema's die spelen in deze roerige tijden. Ari van Buuren en Coen van Loon zijn de initiatiefnemers van project 2017, maar zij kunnen het niet alleen. Ik nodig u uit om mee te denken en mee te helpen. Voor meer informatie meldt u zich bij pastor@hofkerk.nl

Aangezien dit de laatste Hofnieuws van het jaar is, wens ik u bij deze een zalig kerstfeest en een goede jaarwisseling toe.

Hartelijke groet, Arthur Anderegg
anderegg@xs4all.nl

RECTIFICATIE

Op 15 februari 2016 was er een extra bijeenkomst van de Parochievergadering (PV) over het besluit van het Parochiebestuur om Nico Essen voorlopig niet voor te laten gaan in de zondagsvieringen.

Hierover is in het Hofnieuws nr.2 maart/april 2016 een verslag gepubliceerd waarbij stond vermeld dat het namens de PV was geschreven. Dat is niet correct aangezien het verslag niet was voorgelegd aan de leden van de PV. Van de bijeenkomst van 15 februari zijn notulen gemaakt welke op de PV bijeenkomst van 1 december ter goedkeuring worden aangeboden.

SENIORENCAFÉ

Twee buurtbewoners, Lidy Knol en Bob Dekker, hebben zich in samenwerking met

de Hofkerk ingespannen de Ouderensoos nieuw leven in te blazen. De feestelijke opening van het Seniorencafé vond plaats op 24 november jl. Vanaf deze datum is er elke donderdag van 14.00 tot 17.00 uur Seniorencafé in de pastorie van de Hofkerk. Ouderen en mantelzorgers zijn van harte welkom!

In het Seniorencafé is altijd wat te doen!:

Sjoelen, jeu de boules, live-muziek, bewegen voor ouderen, schilderen en knutselen, er is een techniekhoeek (voor vragen over uw mobiel of computer), we hebben een vragen-kwartiertje (voor als u vragen heeft over voorzieningen voor ouderen).

Voor ieder wat wils, dus kom eens kijken op donderdag-middag in het Seniorencafé.

VESPERVIERING 6 DECEMBER

Op dinsdag 6 december a.s. houden we een vesperviering. Om 17.30 uur zijn er in de pastorie soep en een broodje.

Tegen 18.30 uur is er de (korte) vesperviering, onder leiding van pastor Lars Frendel. Na de viering gaan we met elkaar in gesprek over dit thema: de gelofte van gehoorzaamheid.

Pastor Frendel zal het thema introduceren en leiding geven aan het gesprek. Uiterlijk om 19.30 uur sluiten we af.

In verband met de eenvoudige maaltijd is ons verzoek dat deelnemers zich uiterlijk 5 december aanmelden via een mailtje aan Frank de Haas: f.haas@planet.nl of mondeling. I.v.m. de kosten vragen we een vrijwillige bijdrage. U bent van harte welkom!

Mede namens Janneke de Bruin en Lars Frendel,
Frank de Haas

KERSTSTALLENEXPOSITIE 2016

Op 3 januari dit jaar sloot de inmiddels bekende kerststallen-expositie haar deuren. Maar niet voor lang, kon u lezen in het eerste nummer van Hofnieuws dit jaar.

En nu 11 maanden later zijn we alweer in de laatste maand van het jaar aangekomen. De feestmaand waarin de inmiddels wijd bekende kerststallenexpositie zijn deuren weer zal openen.

Nu zult u denken wat gaat zo'n jaar snel, nu alweer de laatste maand. Het is bijna de moeite niet om alles steeds weer op te ruimen.

Dan kan ik u vertellen dat in de maanden juli, augustus en september een aantal van de kerstgroepen op reis zijn geweest.

Weliswaar niet heel ver maar toch. In de zomermaanden hebben in de grote of Sint Nicolaaskerk in Muiden ruim 70 kerstgroepen gestaan om de kerkopenstelling daar luister bij te zetten.

Ruim 700 bezoekers hebben de expositie daar bezocht. Het was inmiddels al het derde jaar en nu is al bekend dat ook daar volgend jaar zomer weer een expositie te zien is.

Maar nu terug naar onze vertrouwde Martelaren. Daar vind vanaf 16 december 2016 tot en met 8 januari 2017 weer de kerststallenexpositie plaats.

De expositie zal dit jaar weer heel anders zijn dan voorgaande jaren. Dit jaar zullen ook heel veel miniaturen te zien zijn.

Waarschijnlijk zo veel dat je rustig een keer terug kunt komen om alles goed te zien.

De laatste jaren komen steeds meer mensen van buiten de stad, ja zelfs van buiten de provincie naar onze kerk om de stallen te bewonderen. Daarom hopen wij dat wij er ook dit jaar weer in slagen een mooie expositie neer te zetten.

Bijzonder dit jaar zal de opening zijn op vrijdagavond 16 december. Het muziekgezelschap Lumaka, zal om 20.00 uur kerstmuziek ten gehore brengen uit het begin van de twintigste eeuw. Dus uit de tijd dat onze Martelaren is gebouwd. Aansluitend is de expositie te bekijken. Na afloop is er glühwein of een ander drankje.

In datzelfde weekend is op zondag 18 december weer die gezellige Faire Kerstfair. Natuurlijk zijn er de bekende kramen van o.a. de wereldwinkel het Elsen Groen, maar is er ook de fotoshoot bij de Kerststal achter in de kerk.

Evenals vorig jaar zijn we ook nu weer tweede kerstdag open. De kerk is dan al open om 11.00 uur. Dan gaan we Kindje wiegen, alle ouders, opa's en oma's zijn dan uitgenodigd om met kinderen en kleinkinderen naar de kerk te komen voor het traditionele kindje wiegen. Na afloop is er een glaasje en een snoepje. Natuurlijk kan dan ook de kerststallenexpositie bekeken worden.

Voor de kleinste kinderen zijn er krukjes beschikbaar om zo ook alles goed te kunnen zien.

De openingstijden van de expositie zijn:

Vrijdag 16 december: 20.00 uur feestelijk opening m.m.v. Lumaka.

Zaterdag 17 en zondag 18 december van 12.00 uur tot 17.00 uur.

Met op zondag de Faire Kerstfair/Goededoelen markt.

Maandag 26 t/m zaterdag 31 december dagelijks van 12.00 tot 17.00 uur. Maandag 2 januari t/m zondag 8 januari dagelijks van 13.00 tot 17.00 uur. Op nieuwjaarsdag gesloten.

Zoals u al jaren van ons gewend bent is de toegang ook dit jaar weer gratis. Wel staat er een collectebus en knikengel, voor een bijdrage in de onkosten.

Na Sinterklaas zullen er posters en flyers beschikbaar zijn. Neemt u deze gerust mee om ze in uw omgeving uit te delen of op te hangen.

Ik wens u alvast een fijn en zalig kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar.

Bert Hilhorst

Op donderdag 8 december 2016 laten wij de laatste film zien in het thema *Misdaad loont...(?)*. Het is een film van Hitchcock waar Hilde Claas zeer van genoten had en die zij geschikt vond voor onze filmavonden. Dat schreef zij mij in een berichtje dat ik vorig jaar op mijn mobiel ontving. Die film gaan wij dus ter nagedachtenis van Hilde vertonen. **Wij hopen op een grote opkomst zodat wij die avond Hilde samen kunnen gedenken.**

Op donderdag 12 januari 2017 is de eerste film van het tweede thema van dit filmseizoen te zien. Dit thema heet *Over(-)leven met een handicap*. Ari van Buuren is als vanouds de inleider en gespreksleider op de filmavonden. Wij zijn blij dat hij al vier jaar aan onze filmclub verbonden is!

Vanaf 19.30 uur heten wij u welkom met koffie of thee en wat lekkers. De film zal starten om 20.00 uur. Ari gaat na afloop met u over de film in gesprek waarna er gelegenheid is tot napraten onder het genot van een hapje en een drankje. Wij vragen een kosten-dekkende bijdrage van €5,-.

Wij vertonen de films in de Zoetmulderzaal. U kunt daarvoor de ingang van de pastorie aan de voorkant van de kerk bij het kerkplein gebruiken.

I.v.m. rechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken. Wij brengen u graag op de hoogte van filmtitels en data van vertoningen

via ons e-mailadres: hofderverbeelding@outlook.com. U kunt ook naar een van ons vragen in de kerk.

Graag tot ziens op onze bijzondere filmavonden!

René van Eunen - namens de Hof der Verbeelding

Film bij het thema *Misdaad loont...(?)*:

Donderdag 8 december 2016

Een Amerikaanse film uit 1955 van Alfred Hitchcock.

Wat is er met Harry aan de hand? Voornamelijk dat hij dood is, waar niemand echt rouwig om is, maar verschillende mensen voelen zich verantwoordelijk voor zijn dood. Na veel gesol met het lijk en verliefdheid tussen de hoofdrolspelers komt de ware toedracht aan het licht en kan Harry niemand meer in de problemen brengen.

Film bij het thema *(Over)leven met een handicap*:

Donderdag 12 januari 2017

Een Amerikaanse film uit 1989 met Jessica Tandy en Morgan Freeman.

De oude 72-jarige miss Daisy is een gevaar op de weg geworden wanneer haar krachten afnemen maar ze toch plaats neemt achter het stuur van haar auto. Haar zoon Boolie probeert haar tevergeefs een chauffeur aan te praten. Nog liever gaat ze te voet dan dat ze haar onafhankelijkheid moet opgeven. Maar wanneer ze haar spik-splinternieuwe Packard in de prak rijdt, is de maat vol. Boolie drijft zijn plan toch door en engageert de vriendelijke en zonnige Hoke. Hoke is een geduldige man met een sterk gevoel van eigenwaarde. Daisy is echter niet van plan haar zelfstandigheid op te geven. Toch slaagt Hoke erin haar vertrouwen en sympathie te winnen.

Donderdag 9 februari 2017

Een Amerikaans-Franse film uit 2014 met Julianne Moore en Alec Baldwin.

Alice Howland (Moore) is een 50-jarige docent taalkunde aan de universiteit van Harvard. Op het toppunt van haar carrière krijgt ze te maken met het verval van haar geheugen. Ze wordt gediagnosticeerd met de ziekte van Alzheimer en moet als sterke onafhankelijke vrouw zien om te gaan met de gevolgen van deze diagnose die haar leven drastisch zal veranderen.

Donderdag 9 maart 2017

Een Frans-Amerikaanse film uit 2007 van Julian Schnabel.

Op 8 december 1995 kreeg Jean-Dominique Bauby, journalist bij het Franse 'Elle' en pas 43 jaar oud, een beroerte. Hij raakte in een coma en toen hij bij bewustzijn kwam bleek dat hij over zijn hele lichaam verlamd was geraakt, met uitzondering van één oog. De film vertelt over deze waargebeurde gebeurtenissen en hoe Bauby opgesloten zat in zijn niet functionerende lichaam. Zijn ene werkende oog werd zijn enige band met de buitenwereld, door simpelweg éénmaal te knippen voor 'ja' en tweemaal voor 'nee'.

LAATSTE KOFFIEOCHTEND

De eerstvolgende koffieochtend is dinsdag 20 december, de Kerstkoffieochtend.

Het wordt een sfeervolle ochtend, in een versierde zaal en in kerstsfeer gedekte tafels. Met het zingen van kerstliederen begeleid door Nico op de vleugel. Er zullen mooie gedichten worden voorgelezen.

Daarna valt het doek definitief, Lidy stopt er mee. Haar aandacht gaat samen met Bob Dekker naar de donderdagmiddag en het Seniorencafé.

U bent van harte welkom bij de laatste koffieochtend! en op de donderdagmiddag in het Seniorencafé. Tot ziens!

KLAVERJASSEN 11 NOVEMBER 2016

Het was ook dit jaar weer een succes.

32 Deelnemers(sters) waaronder pastor Leo Nederstigt, werden door onze voorzitter, Harry Verstegen welkom geheten en succes gewenst. En een succes werd het!

Onder het genot van een drankje en hartigheidje werd er weer ouderwets gejest. En dat het spannend was deze keer blijkt wel uit de einduitslag.

Met slechts 12 punten verschil was mw. T. Hansing eerste, mw. R. Rijpema tweede en mw. R. van Berkum derde, een top 3 van uitsluitend dames.

De loterij, gehouden om de kosten te kunnen dekken had een goede opbrengst. Van de winst zal het bloemenfonds voor de zieken en de Voedselbank profiteren.

Voor de dames van de uitstekende bediening deze avond was er een bloemetje.

De elfde van de elfde was al weer verleden tijd toen velen met één of meerdere prijzen huiswaarts gingen. Alle deelnemers en medewerkers van harte bedankt, het was weer een groot succes.

Collectanten College van de Martelaren

16 DECEMBER – ENSEMBLE LUMAKA

Vrijdag 16 december 20.00 uur, concert van Ensemble Lumaka, Faire Kerstfair en opening kerststallentoonstelling.

“Chansons de Noël, kerst tijdens het Interbellum”

Het **Ensemble Lumaka** en zangeres **Sabine Wüthrich** brengen u in de kerstsfeer. Schrijfster **Hiekeliën van den Herik** neemt u mee naar het Interbellum en vertelt hoe mensen toen kerst vierden en hoe kerstmuziek klonk.

Over de muziek:

Lumaka speelt speciaal voor kerst geschreven muziek.

De “Pastorales de Noël” van André Jolivet verbeeldt het kerstverhaal met deels modern en deels nostalgische klanken.

Willem Pijper bewerkte in de jaren '20 traditionele Franse kerstliederen. De Zwitser Frank Martin componeerde zijn “Trois chants de Noël” na zijn verhuizing naar Amsterdam, en voerde ze samen met zijn muzikale gezin uit in huiselijke kring.

Vrijwillige bijdrage, na afloop glühwein of iets anders!

HOFNIEUWS PER POST

Vele jaren werd aan diegene die Hofnieuws (dat zijn er 120) per post ontvangen, een schrijven gedaan waarin werd gevraagd om een bijdrage in de portokosten, kosten die steeds maar weer blijven stijgen.

De reacties hierop waren gewoon. Verschillende lezers reageerden met een bijdrage, toch van velen horen wij al jaren niets. Wordt Hofnieuws nog wel gelezen, of verdwijnt elk nummer bij het oud papier?

Laat het ons gerust weten, of liever nog, maak een bijdrage over, groot of klein, alle bedragen zijn welkom op rekeningnummer: NL 95 INGB 0003 158 376 t.n.v. Hofnieuws Diemen.

Alle lezers van Hofnieuws wil ik alvast een zalig Kerstfeest en een voorspoedig 2017 wensen.

Jan Hilhorst

KORT VERSLAG VAN EEN AANTAL AVONDEN

3 november kwamen in het Mozeshuis van San'Egidio mensen uit alle parochies van Amsterdam samen om kennis te maken en te vertellen wat zij zoal aan diaconie doen. Er was een powerpoint-presentatie die de aanwezigen eraan herinnerde dat de katholieke kerk een sociale leer heeft die in feite ligt onder een ieders handelen, onder iedere caritas activiteit. Levendig was de uitwisseling die daarna plaatsvond. Afgesproken werd elkaar in maart weer te ontmoeten.

9 november kwam het DPAO bij elkaar. 24 mensen waren er op deze avond. Twaalf kerken waren vertegenwoordigd waaronder Hill-song, Vineyard en Christ Church. Onderwerp was wat wij als gezamenlijke kerken kunnen doen voor de vluchtelingen die in ons midden komen wonen. Namens de Coa werd er gesproken en namens de gemeente Amsterdam. Vele ideeën gingen over tafel. Voor de asielzoekers in de Bijlmerbajes zoekt het COA mensen die de vluchtelingen mee de stad in willen nemen; hen iets willen laten

zien, met hen willen kennismaken, hen misschien bij hen thuis willen uitnodigen. En, zei zij, dan gaat het vooral om de mensen die GEEN Engels spreken. Juist zij vragen om aansluiting. Durf het aan zo'n ontmoeting met handen en voeten!

17 november; Project 2017. De coördinatiegroep voor het Project 2017 presenteerde haar plannen voor de viering van het jubileum van de Martelaren van Gorcum. Het was een indringende avond waar diep werd nagedacht hoe wij dit jubileum vorm kunnen geven. In ieder geval zullen de gastsprekers in maart over dit onderwerp spreken. Een tentoonstelling bleek men toch te groot te vinden; er zijn eenvoudigweg te weinig vrijwilligers om die goed uit te voeren. Rond 9 juli zal wel een dialoogbijeenkomst plaatsvinden en op die zondag zal er voor het eerst een Clara & Franciscus-viering zijn. Bij alle activiteiten werd gezegd: laat het vieren van dit jubileum een vlieg wiel naar de toekomst zijn; dat het nieuwe energie aan onze parochie zal geven.

Coen van Loon, diaken

BEZINNING

Ik zocht U, God,
in de kruinen van de bomen, in het suizen van de wind.
Ik zocht uw spoor in alle kleuren van de hemel,
als de zon haar dag begint.
Ik zocht U in de stilte
tussen muren van abdijen,
in de lange gangen waar monniken geruisloos mediteren.
Ik zocht U in boeken, rituelen en eeuwenoude gebaren.

Maar op kerstdag valt alle zoeken stil.
Dan wordt de wereld als vanzelf ingetogen.
Op kerstdag vertelt God zelf
dat onze wereld ook zijn wereld is
en dat elke mens
door Hem gezien en bedoeld is
als een wonder uit zijn hand,
een wonder om lief te hebben.

naar Manu Verbulst

HUIS VAN DE GEMEENTE

Er zijn nog maar weinig trouwerijen in onze kerk. Wie trouwt er nog voor de kerk? Toch was dat enkele jaren geleden even heel anders. De laatste jaren van mijn pastoraat had ik wel tien huwelijken per jaar in de Hofkerk. Hoe kon dat?

Wij waren 'huis van de gemeente' geworden. Wij waren huwelijkslocatie. Je kon in onze kerk een burgerlijk huwelijk sluiten. Het begon met een aanvraag van bewoners van de Linnaeushof. 'Wij zijn niet kerkelijk, maar het lijkt ons zo bijzonder om in die prachtige Hofkerk te trouwen'. De gemeente gaf toestemming en voortaan waren wij: huis van de gemeente. De Hofkerk werd opgenomen in het illustere rijtje van toplocaties waar je kunt trouwen. Waar je mooi kunt trouwen....

Want hoe prachtig is het de kerk binnen te treden als bruid aan de hand van je vader, en dan weggegeven te worden aan je vriend, die daar ver weg op je wacht.

En dan die klokken, die vrolijk beieren, als je samen naar buiten komt.

Hoe prachtig, een plek te hebben om kaarsen aan te steken om hen te gedenken, die je deze dag mist. Hoe prachtig, een ruimte met zo'n geweldige akoestiek, voor een koor of voor een muziekgroep.

En bovendien, je bent in een kerk! Dat is een heilige ruimte voor zo'n bijzonder gebeuren. Een kerk is een ruimte, waar geloof leeft, en hoop en liefde.

Het gebeurde, dat ik gevraagd werd om na de huwelijksluiting, als de ambtenaar vertrokken is, de plechtigheid af te sluiten. Neen, het werd geen kerkelijk huwelijk, maar als je toch in de kerk bent: een Ave Maria klonk, een kaars werd aangestoken, een gebed gezegd, de zegen gegeven. Ja, en als je op vrijdagmiddag trouwde, kwam ook ons Kinderkoor je toezingen.

Ook van huis uit katholieke jongeren kozen voor deze vorm. Met bijv. hun vader als buitengewoon ambtenaar van de gemeente, en dan met mij als pastor. Geen groter feest in de kerk dan een huwelijksfeest. Wat een feest, een kerk vol met jonge mensen, met blije gezichten, die meemaakten hoe prachtig een kerk kan zijn. Hoe prachtig een kerk kan zijn....

Op vakantie wil je nog wel eens een kerkje binnenstappen.

Je stapt even in een andere wereld en beleeft de schoonheid, het licht, de stilte van een kapelletje, een basiliek, een kathedraal.

Zo ook René van Eunen en Diana Glebbeek. En hoe mooi vonden zij het, dat de Hofkerk soms op zondagmiddag open is, de mooiste plek van de Watergraafsmeer. Hier liepen zij naar binnen en ontdekten dat deze kerk meer dan een indrukwekkend monument is, maar dat hij ook een plek is die mensen bij elkaar brengt, die mensen met elkaar verbindt. En toen zij een locatie zochten om te trouwen, toen kozen zij voor de Hofkerk. Hij was voor hen the place to be om je met elkaar te verbinden. Hier herkenden zij wat zij zelf ook zo belangrijk vonden, mensen bij elkaar brengen, voor mensen iets betekenen, licht en warmte brengen in het leven van mensen.

En op **23 juli 2012** trouwden zij hier in onze kerk...

Maar zij bleven komen. Het sprak hen aan, zij troffen hier zoveel aardige mensen, zij voelden zich thuis. De kerk verbindt mensen, maakt mensen mooi. Maar waarom?

Omdat hier een woord klinkt, een verhaal: Ik ben er. Ik zal er zijn. Ik zal er zijn voor jou. En zij gingen zich verdiepen in het katholieke geloof. 'Je las verhalen over mensen die katholiek werden, die vertelden van intense ervaringen van Gods nabijheid en jullie herkenden die en je ging op de knieën, deze plek is meer dan een huis voor mensen, deze plek is heilige grond, de kerk is ten diepste het huis van God'.

En René werd gedoopt. En Diana. En Robin, hun zoontje. 'Wij hebben weer een katholiek gezin in onze kerk', juichte ik. Een katholiek gezin... 'Ja, dat willen we graag zijn', zeiden René en Diana.

Daarom wilden zij trouwen nog een keer, niet alleen in de kerk, maar ook voor de kerk. En dat gebeurde op 19 augustus 2016.

Toen ontvingen zij het sacrament van het huwelijk. 'Jullie herbergen het grote geheim, Gods naam: 'Ik zal er zijn'. 'Ik zal er zijn voor jou'. Dat in jullie liefde ook Zijn liefde voelbaar zal worden. Want bij jullie mag God een thuis vinden. Moge Hij jullie tot zegen zijn'.

Van een burgerlijk huwelijk in onze kerk kwamen doopjes, ja kwam zelfs een kerkelijk huwelijk...

Toen ik met pensioen ging, is er heel veel veranderd in onze kerk. O.a. dat onze kerk geen 'huis van de gemeente' meer mag zijn. Niet iedere verandering is helaas goed. Want wat is het jammer dat onze kerk zich niet meer van zijn beste kant kan laten zien aan jonge mensen.

Nico Essen

KERSTLOTERIJ 2016

Tijdens de komende kerststallententoonstelling wordt weer de gebruikelijke loterij gehouden.

Graag willen we de medewerking van u, onze parochianen.

U heeft vast nog thuis leuke, nieuwe spullen staan, die u graag weggeeft. We willen ze graag hebben voor de loterij. Daartoe zetten we na de zondagsdienst achterin in de kerk 2 grote kratten. Daarin verzamelen we deze spullen.

De opbrengst van deze loterij komt geheel ten goede aan de Stichting Beheer.

Zoals velen weten willen we de sacristie nog verder aankleden. De opbrengst komt dan ook ten goede aan een nieuw vloerkleed in de sacristie.

De spullen mogen echter niet te groot zijn. Mensen moeten hun prijs wel meteen mee kunnen nemen.

Namens de organisatie van de kerststallententoonstelling en het bestuur van de Stichting Beheer alvast onze hartelijke dank.

In 2015 was de loterij een groot succes. We hopen op een net zo'n mooie opbrengst.

Mogelijk bezoekt u tijdens de kerstdagen de kerststallententoonstelling en probeert u bij onze loterij een mooie prijs te bemachtigen. Van harte welkom.

Ellie Togni

PERSONALIA

Onze overledenen:

Beb de Lange – Molenaar 94 jaar

In het vorige Hofnieuws schreef ik over Hans de Lange: *Hand in hand zijn wij gegaan tot aan de drempel. En zo zag ik ze in de Open Hof. Elke dag ging Hans nog een half uur naar haar toe, samen zaten ze daar: Beb, die niemand meer kende, en Hans, met de dood op zijn*

gezicht. Hans, die Beb haar hand vasthield en altijd bleef hopen, dat zij even naar hem zou glimlachen. Hans zijn dood was voor hem een verlossing. Die verlossing bidden we ook voor Beb.

Goddank is die gekomen. 'Na 57 dagen ben ik hem achterna gegaan'.

Hans en Beb, 'Waar werd oprechter trouw dan tussen man en vrouw ter wereld ooit gevonden? Twee zielen gloënde aaneengesmeed, of vast geschakeld en verbonden in lief en leed'.

Hans en Beb, nu samen in dat oord van rust en vrede.

Beb Molenaar groeide op in de Indische Buurt. Na de oorlog trok broer Jan de wijde wereld in, Beb bleef thuis, heel lang. Zij werd coupeuse. Aanvankelijk werkte ze op naaiateliers van grote winkelzaken, maar later werd ze 'zzp-er' en werkte ze thuis. Winkels stuurden hun klanten door naar Beb en anders vonden de klanten zelf wel de weg naar haar. Beb vormde de kleine woning van haar ouders om tot haar eigen naaiatelier.

Ontspanning vond ze bij de gidsen. Zij was dé akela van de padvinderij, de Bavogroep. Toen de groep van de Gerardus werd opgeheven, sloot zij zich aan bij die van de Martelaren. Daar ontmoette ze Hans de Lange, dé hopman van de verkennerij. Zij werden bevriend, gingen met elkaar uit, maar daar bleef het bij. Tot Hans moeder stierf. Toen ging hij naar vader Molenaar om de hand van zijn dochter, en die reageerde 'dat zal tijd worden!'

Ze waren dus al op leeftijd. Te oud voor kinderen, maar met zijn tweeën hadden ze een goed leven. Beb was gelukkig. Zij had alles wat ze wilde: de Watergraafsmeer, de Martelaren, een mooi huis én Hans.

Onze parochie betekende heel veel voor Beb en Hans. Zij waren trouwe kerkgangers en actieve parochianen. Beb bestuurde het dameskoor, zat in de Parochie Vergadering en in de commissie liturgie, en zij zette zich met hart en ziel in voor de oecumene. Zij was dé voorzitter van de oecumenische raad. 'Moge zij allen één zijn'. Prachtig vond zij die jaren, dat katholieken en protestanten tezamen kerkten, hier of daar aan de overkant.

Wij waren als parochie rijk met Hans en Beb. Zij ontvingen in 2003 de erepenning van verdienste, de hoogste onderscheiding in onze parochie.

Een grote steun was Beb voor haar moeder. Haar vader stierf in 1980, haar moeder in 1995.

Met haar maakte zij heel veel mee en zo ontstond een ongekende band van moeder en dochter, die vriendinnen werden en later werd de dochter moeder en de moeder dochtertje.

Hoe zwaar was haar levensavond. Lichamelijk, geestelijk was ze op, onrustig was ze, een enkel woord sprak ze nog. Maar, zo zei Beb, ze hoorde zo bij je, ze was zo'n deel van je leven. Een woord, een blik, het gaf je zoveel, het waren slechts momenten, momenten van herkenning, momenten van samen, maar die momenten waren zo mooi, zo kostbaar.

Beb haar levensavond werd ook zo zwaar. Het lopen werd moeilijk. Zonder die twee stokken kon ze niet. Haar handen deden pijn en hoe lastig is dan het bedienen van je gehoorapparaat.

Het grote, ouderlijke huis op de Pythagorasstraat moesten Hans en Beb verlaten. In de Humboldtstraat kregen zij een gezellig huisje.

Toen Mei 2013. Hans brak zijn heup, moest naar het ziekenhuis. Beb kon thuis niet alleen zijn. Zij werd uit haar huis opgehaald en plompverloren in een verpleeghuisafdeling neergezet. Een drama.

Geestelijk ging het toen al niet zo best met Beb, maar vanaf toen holde zij achteruit. Hans en Beb konden niet meer terug naar hun huis. Ze konden ook niet meer samenwonen, bij elkaar in een zorgcentrum. Ze kregen een kamer apart. Toen Beb net in de Open Hof kwam, februari 2014, leek haar einde nabij. Hans vroeg me, of ik haar de ziekenzalving wilde geven en dan tegelijk ook hem.

Hoe ontroerend was het om Hans en Beb samen de ziekenzalving te geven, de troost van ons geloof, 'moet ik gaan door een donker dal, vrees geen kwaad, want naast jou gaat Hij, de goede herder, verblijven mag je in het huis van de Heer, tot in lengte van dagen'.

Hans was in tranen. Hoe erg vond hij het om Beb te moeten missen. 'Je wilt haar niet kwijt. Nu heb ik haar nog'. Maar Beb leefde door. En Hans gezondheid werd minder en minder. Hij moest haar loslaten. Elke dag ging hij nog een half uurtje naar haar toe. Hopend, dat zij even naar hem zou glimlachen. Hopend op een moment van herkenning, een moment van samen, zoals Beb die vond bij haar moeder.

Heeft Beb die momenten dan toch beleefd, gevoeld? Miste zij die man, die niet meer kwam, haar Hans? 'Na 57 dagen ben ik hem achterna gegaan'. Goddank. (N. Essen)

Ymkje Meijerrathken – Postma 90 jaar

Op 4 mei van dit jaar stierf haar man Jan Meijerrathken. In die dagen sloot het W. Dreeshuis. Ymkje moest nu alleen naar Oostpoort. *'Als ik maar onder de mensen ben, dan red ik het'*.

Ze was heel blij met haar appartement. Helemaal nieuw. Ze miste Jan, maar de kleine dingen van het leven deden haar goed. Super geslaagd was haar 90ste verjaardag. 90, Dat vond ze een mooie leeftijd om bereikt te hebben.

Ymkje Postma. Ze werd geboren in een gezin van acht kinderen, vier jongens, vier meisjes, in Donkerbroek, dichtbij Oosterwolde. Haar vader had een uitgebreide kruidenierswinkel, alles wat een mens nodig had, kon je daar krijgen. Toen kwam de oorlog. 1944 de slag om Arnhem. Iedereen op de vlucht voor bombardementen. De familie Meijerrathken trok weg uit Arnhem richting Friesland en kwam in Donkerbroek.

De 19 jaar oude Jan Meijerrathken vond het heel gezellig bij de Postma's. Hij ging er graag heen. Het was geen liefde op het eerste gezicht. Maar het raakte aan. Jan en Ymkje werden een stel.

Toen de oorlog voorbij was, keerde Jan op een fiets zonder banden terug naar Arnhem. Heel de stad lag in puin, ook zijn ouderlijk huis. Ook Ymkje trok naar Arnhem. Met een vrachtwagen kon ze meerijden. Toen zag ze Arnhem. Alles kapot. Waar ben ik aan begonnen?

Ze vond werk in het kinderziekenhuis. Ook ging ze op les om katholiek te worden. Toen ze 21 was, -eerder mocht niet van haar vader-, werd zij gedoopt. Ze kreeg de naam van Maria erbij. '**Ymkje Maria Postma**', zo werd ze gedoopt. Het geloof was een rijkdom in haar leven. Evenals voor Jan.

In 1950 trouwden zij. Zij kregen drie zonen: Jan, Hans en Frans. Thuis was het goed, en op vakantie ook, dan ging je naar Friesland, naar Paakke en Beppe.

Jan werkte bij het Gak. Hij werd gevraagd naar het kantoor in Amsterdam te komen. Het was 1967. Dankzij een woningruil kregen zij het huis in de Hollemanstraat. Moeder had nooit gedacht, dat zij zo'n leuke woning in Amsterdam zouden krijgen, een eengezinswoning met een tuintje, in een rustige buurt met de kerk, de Christus Koning, om de hoek.

Ze hebben hier heerlijk gewoond. Het hele gezin voelde zich direct thuis in Amsterdam. Het jongerenkoor van de Christus Koning was een perfecte plek om in te burgeren. Het koor was een vriendenclub. De jongens vlogen uit. En blij waren Jan en Ymkje dat zij opa en oma werden van Martin en Stefanie.

Lang hebben Jan en Ymkje mogen genieten van hun oude dag. 'Wij verveelden ons nooit'.

Altijd stond er mooie klassieke muziek op, ieder had zijn eigen puzzelboekje en samen losten zij de moeilijkste puzzels op, en tweemaal per jaar gingen ze op vakantie, altijd naar Duitsland. Daar was het zo mooi. Dankbaar waren ze, dat ze zo lang bij elkaar mochten blijven, in lief en leed, in gezondheid maar ook in ziekte. Want die trof hen beiden. De naam 'Meijerrathken' was in de ziekenhuizen welbekend. Maar met zoon Jan in de buurt konden zij lang in hun woning blijven. Ze werden brozer en brozer, tot het niet meer ging.

Samen in het Flevohuis, samen in Tabitha, samen in het Dreeshuis. Het valt niet mee, wonen in een verzorgingshuis, maar ze hadden elkaar, en dan kon je veel aan. Ymkes gezondheid was haar hele leven niet sterk, maar zo'n 10 jaar geleden kreeg ze gehemelte kanker. Hij werd overwonnen. Maar voortaan moest alle voeding gemalen worden, waardoor het nergens meer naar smaakte, en toen die toch ook gevaarlijk werd met het slikken, kreeg zij de laatste vijf jaren sondevoeding. Ondertussen zorgde zij met hart en ziel voor de steeds meer afhankelijk wordende Jan. Zijn dood was voor hem een verlossing, maar ook voor Ymkje. Want eigenlijk werd het voor haar te zwaar. Nog een half jaar was ze bij ons. Ze was niet levensmoe. Ze hield van het leven. Ze vierde nog super haar 90ste verjaardag. Maar na een kortstondige ziekte is zij zacht en kalm van ons heengegaan. (N. Essen)

Sjef Meeuwsen 80 jaar

Sjef was parochiaan van De Drie Stromen, in Amsterdam Z.O. Een echt in memoriam kan ik niet over hem schrijven. Zo staat in de rouwcirculaire geschreven: Hij kende een rijk leven. Daartoe behoorde ook dat hij meer dan 25 jaar lid was van de Linnaeus Sociëteit. Sjef was heel lang het jongste lid van de club. En oud zag je hem niet worden. Hij was op afstand de beste van onze biljarters. Vriendelijk zag hij aan hoe Marc en de gebroeders Schelling presteerden. Zij dronken hun kopje thee, als Sjef zijn caramboles aaneenreeg.

Maar Sjef zette zich ook actief in voor onze parochie - iedere maand was hij present bij het rapen, vouwen en nieten van Hofnieuws - én voor de soos. Op de feestdagen was hij als sterke man vroeg aanwezig om de tafels te verzetten en de zaal klaar te maken. In de liturgieviering deed hij de eerste lezing en kon je al iets van zijn indrukwekkende stem horen. De kerstlunch eindigde altijd met een samenzang. Maar het liefst was iedereen stil. En luisterden we naar Sjef, die het Transeamus zong, of het Cantique de Noël, of het Ere zij God. Ik mocht hem dan begeleiden. Sjef werd ernstig ziek. Moge het licht, zo prachtig door Sjef bezongen, er nu voor hem zijn. (N. Essen)

*Alle medewerkers van Hofnieuws
wensen u een zalig Kerstfeest
en een gezond en gelukkig 2017!*

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum, de Heilige Familie en de Christus Koning. Het blad wordt gratis verspreid onder de parochianen en vrienden van de Martelaren, de Heilige Familie en de Christus Koning.

Medewerkers: C. van Loon	redactie
R. Weijens	lay-out
J. Quint	tekenaar
T. Dijks	copyprint
Vrijwilligers	vouw- en nietwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:
Roy Weijens, Pythagorasstraat 101hs
1098 EZ Amsterdam, telefoon 020 – 69 44 375
e-mail: hofnieuwskopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk	Linnaeushof 94 e-mailadres: secretariaat@hofkerk.nl	665 38 30
Diaken	C. van Loon, Linnaeushof 94	665 38 30
Pastoraatsgroep	F. de Haas (voorzitter), Berthelotstraat 10	692 99 29
Locatiebestuur	A. Anderegg, Reaumurstraat 36 e-mail: arthur.anderegg@xs4all.nl	06-5367 4953
Bestuur Personeel Unie	T. Broerse, Galileïplantsoen 22	694 11 83
Bezorging Hofnieuws		
Caritas	N. Essen (secretaris), Anfieldroad 47	693 62 12
Kerkzaken	B. Hilhorst, Kruislaan 132	692 40 81
Koffiebeuk	mw. N. Disch, Galileïplantsoen 23	668 43 28
Dames & Herenkoor	mw. M. Steunenbergh, J. Kepplerstraat 17	665 08 64
Kinderkoor	mw. M. Kuijper, Linnaeushof 54	06-2396 4315
Lit. Werkgroep. Mart.	mw. E. Togni, Galileïplantsoen 48	692 84 87
Meerklank	mw. E. Weijens, Pythagorasstraat 101hs	694 43 75

Voor informatie en het allerlaatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website:
www.hofkerk.amsterdam.nl.

Hier vindt u ook een link naar de site van De Regio.

Hofnieuws verschijnt maandelijks in een oplage van 750 ex.

Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376

t.n.v. Hofnieuws Diemen

LITURGIEKALENDER

zondag 4 december 10.30 uur	Eucharistieviering Pastor L. Nederstigt	Meerklank
dinsdag 6 december 18.30 uur	Vesperviering (soep en brood) Pater L. Frendel	
zondag 11 december 10.30 uur	Woord- en Communieviering Pastor C. van Loon	LWM
zondag 18 december 10.30 uur	4^e zondag van de Advent Pater Fr. Mulders + A.v. Buuren	Jubilemus Domino
Na afloop van de viering tot 17.00 uur:	Kerststallenexpositie, Faire Kerstfair met Wereldwinkel	
zaterdag 24 december 19.30 uur	Kerst-gezinsviering Pastor C. van Loon	LWM Kinderkoor
21.30 uur	Kerstnachtviering Pater Edmund + C. van Loon	Meerklank
zondag 25 december 10.30 uur	Eerste Kerstdagviering Pater Sedfrey + C. v. Loon	Jubilemus Domino
maandag 26 december 11.00 uur	Kindje wiegen Pastor C. van Loon	Kinderkoor
zondag 1 januari 10.30 uur	Nieuwjaarsdagviering Pastor C. van Loon	Ad hoc koor
zondag 8 januari 10.30 uur	Woord- en Communieviering Pastor C. van Loon	Alle koren viering!
zondag 15 januari 10.30 uur	De Bron oecume Gebed voor de eenheid	Hofkerk gesloten
zondag 22 januari	Eucharistieviering Pastor L. Nederstigt	Meerklank